

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 444/2017
18.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Катарине Манојловић Андрић, Бисерке Живановић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Вујица Стојановић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миле Петковић, адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2530/16 од 26.10.2016. године, у седници одржаној 18.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2530/16 од 26.10.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2530/16 од 26.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору П 94/16 од 05.07.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да се раскине уговор о поклону закључен између сада пок. ГГ, бивше из ... и ББ, оверен пред Општинским судом у Бору под Ов бр. ... од 15.05.1993. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужиље којим је тражила да се поништи уговор о поклону закључен између сада пок. ГГ, бивше из ... и ББ, оверен пред Општинским судом у Бору под Ов бр. ... од 15.05.1993. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 94.500,00 динара, а туженом ББ накнади трошкове поступка у износу од 60.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2530/16 од 26.10.2016. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Бору П 94/16 од 05.07.2016. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених да се тужиља обавезе да туженима надокнади трошкове одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, у вези са чланом 14. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14, са применом од 31.05.2014. године), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Правноснажном пресудом одлучено је о раскиду и поништају уговора о поклону закљученог између сада пок. ГГ, бивше из ... и ББ, туженог, овереног пред Општинским судом у Бору под Ов бр. ... од 15.05.1993. године. У конкретном случају, Врховни касациони суд је нашао да је другостепени суд према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са судском праксом у споровима за раскид (опозив) уговора о поклону, због чега нема услова за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужила није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Чињеница која се указује у ревизији да је првостепена одлука била укинута и да је након тога донета одлука о тужбеном захтеву која се разликује од претходне не указује на неуједначену судску праксу, обзиром да је у поновљеном поступку, поновним извођењем доказа и њиховом оценом утврђено другачије чињенично стање.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 17.09.2008. године, ради раскида и поништаја уговора о поклону, а као вредност предмета спора означен износ од 220.000,00 динара. Вредност предмета спора назначена у пресудама нижестепених судова је 220.000,00 динара.

Чланом 468. став 1. ЗПП је прописано да спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не

прелати динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. прописано је да против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

С обзиром на то да се ради о спору мале вредности, ревизија тужиље није дозвољена ни на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2., у вези са чланом 468. и 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић